ANY II. RIPOLLET 24 JANER DE 1897. NÚM. 7.

LA VEU DEL VALLÉS

SETMANARI IL-LUSTRAT, LITERARI
Y DEFENSOR DELS INTERESSOS MORALS Y MATERIALS DE LA COMARCA

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Ripollet, trimestre.. . . . . 1 ptas.
Fora de la vila, trimestre . . 1'50 „
Extranger y ultramar l'any . 9' „

DIRECCIÓ
REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ
Carrer del Mitj-dia, 5

La correspondencia al Director.
Los originals no 's retornan.

PREUS DE VENDA

Un número . . . . . 10 cénts.
» » atrassat . 15 »

ANUNCIS Á PREUS CONVENCIONALS

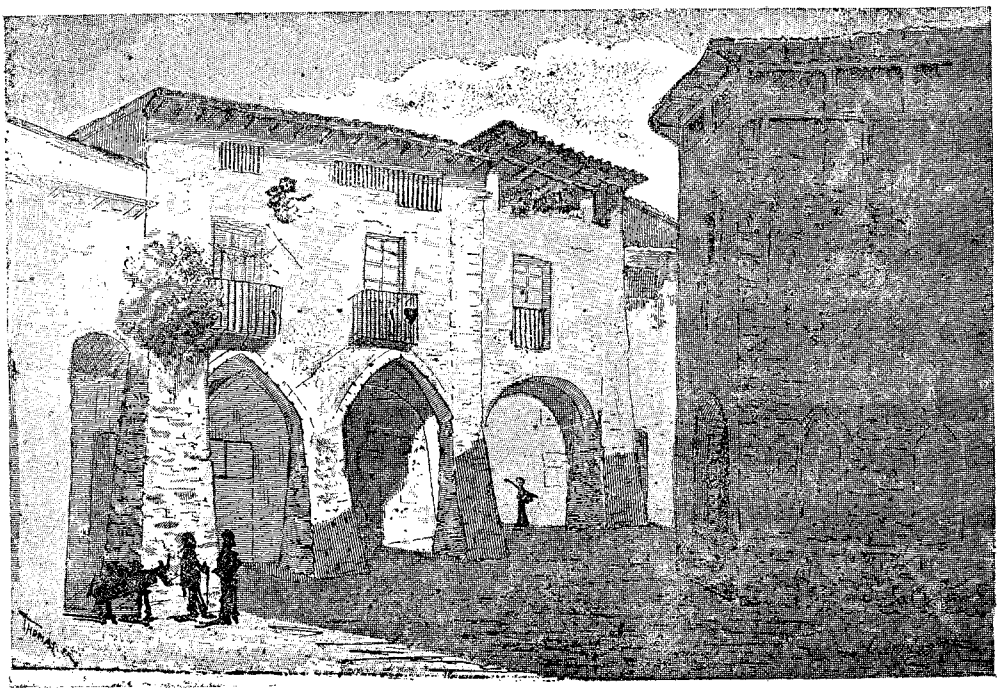

CATALUNYA PINTORESCA.—PIERA.

La Veu del Vallès, 24/1/1897, p. 1 / Col·lecció de premsa i butlletins / Arxiu Municipal de Granollers

CATALUNYA PINTORESCA

PIERA

Resseguint la nostra Patria en la que tants y tants monuments hi han escampats per son terrer, crida sobradament la atenció del excursionista entre altres lo poble de Piera, ahont per ser un poble molt antich hi han restos arquitectónichs que admirar entre altres las bonicoyas finestres gotica-romanas del sigle XIV, que mereixen consignarse en lloch preferent.

L' adjunt grabat, es una mostra de lo pintoresca que es la població y sos edificis principals.

Després d' una excursió subterránia

(*Acabament.*)

Descansats de la pujada y provehits dels aparatos de mes probable us, nos llensem tots á la gorja de la cova, á excepció d' un de nostres acompanyants que 's queda á fora pera *guardarnos la roba* y alguna eyna que no havía de servir.—Lo de guardarnos la roba os exacte: varen procurar anar ab los menos enfarfechs possibles.

Tot seguit desaparegué per nosaltres la claror del dia, sostituintla per la d' una espelma encesa que cada un portabam.—Rahons de verdadera importancia aconsellan desterrar l' acostumat us de las atxas de vent en aquestas excursions.—Lo qui 's refiés únicament de las camas pera baixar la sobtada pendent que tot seguit agafa la cova, es ben segur que 'n surtiría patint la integritat de son cos: ab l' ajuda de moltas de sas parts, s' hi va devallant, devallant fins que seguint sempre un galería central y trobantse ab fortas esllabissadas arriban cuasi be á ferse sobrers los peus, y agarradas las mans als cantells de la relliscosa y humida roca, se converteixen en los principals motors del cos pera salvar fondarias tenebrosa en las que s' hi pert la feble llum de la espelma... Pero la esplendenta claror del magnesí que hi fem baixar ab la sonda 'ns ensenya un mon de maravellas, que 'ns atrehuen y 'ns esperonan intensament pera que anem á gosarlas de mes aprop; en dos pisos estant contingudas; dos avenchs de forma irregular obran de feresa sa boca cantelluda, que s' aixampla com ab mes confiansa un hom s' hi va entregant... Pero en mitj de tot, nos trobem voltats d' una certa lletjesa del paysatje que 'ns fa perdre 'l dalé de passar endavant; solament en Font s' hi arrisca y baixa y rodola, coratjós per lo rocam, emprés per lo desitj de lo desconegut. Mitja hora permaneix en aquellas profunditats, durant la que 'ns tingué ab relació ja la llunyana, ja la propera veu, ja la resplandor de la flama del magnesí reflectint per los escayres de las rocas, llepats suaument per brillants gotas d' aygua.

Retornat en Font á nosaltres, nos convencérem de que s' havia aprofitat forsa de sa solitaria passejada; tornaba ab algun objecte no mancat d' interés pera 'l científich, ab apuntacións termométicars y ab un croquis bastant complert del recorregut, únich possible á son judici, recorregut que relativament es molt poch. Ab lo mateix nos trobarem, tractant de continuar lo camí, per la galería central: inútil l' acció del picot davant de las grossas esllabissadas que 'ns interrompian lo pas. ¿Vol dir això, que aquesta ó altra galería arribés fins á las costas de Monjat com asegura la opinió popular? Lo criteri científich basat en lo coneixement y estudi de la constitució del terreno cuasi no pot menos de rebutjar semblant creencia.

Decidirem, donchs, entornarnose 'n pel camí que primerament havian fet, no sens doldre 'ns forsa de no poguer continuar la nostra excursió. Al menos allí, en aquella petita plassa de parada, hi tinguerem una molt agradable sorpresa: grabats á la pedra, hi vejeram una pila de noms y á sota, com á simbol dels sentiments dels qui 'ls portaban, aquesta mateixa frase, *Defensors de Catalunya.*

—«Una seba,« dirá algun d' aqueixos desventurats positivistas dels nostres días, pero nosaltres, creyents y patriotas, rendirem un tribut de regoneixement als autors d' aquella inscripció, que fins en lo pregon de la terra no 's deixaran perdre ocasió de fer ostentanció de sos ideals.

Y emprenent la retirada, tot sovint la detenïam pera examinar las esllavissadas y esquerdas que pe 'l nostre costat trobabam, resseguidas ab afany per en Font, que lliscaba per las rocas ab agilitat assombrosa,

La Veu del Vallès, 24/1/1897, p. 2 / Col·lecció de premsa i butlletins / Arxiu Municipal de Granollers

la espelma á la boca quant totas duas mans li eran absolutament necessarias, donantli la nostra ajuda, si son cos no bastaba á obeir al impuls de la voluntat. Talment semblava que tenía 'l dó de doblegarse á capritxo del tall de las rocas.

D' aquesta manera 's podia anar fent lo plano complert de la cova; y aixís entre relliscadas y esbufechs prenent midas de tot y de tot arreu, sense que las visions que feren fugir un dia á tres malaventurats minyons bo y picántloshi 'ls talons en sa fugida, vinguessin á fernos cap visita (sols reberem la d' algunas aranyotas y la d'una rata pinyada esporuguida) nos llensá altra volta á la superficie la boca de la cova de «Na Guilleuma.«

La radiant llum del sol gayre be 'ns enlluhernaba. Pero era questió de no perdrer temps; aixís es que ab tot y tenir noticias ben poch interessants de las altras covas del turó, continuarem l' ascensió per lo mateix, en busca de uns furats en que ficarnos, assedegats de mes maravellas que admirar.

Un nou guía teníam desde la cova de «Na Guilleuma«; era una tendra germaneta d' un de nostres companys d' excursió, que coneixia pam á pam la montanya. ¡Com trescaba per aquellas rocas, cercant la entrada de las altras covas! Algunas insignificants totas, haviam resseguit, quant, y trobantnos al cim del turó, ahont en días de gloria pera nostra Patria hi era alsat lo gran Casal dels Moncadas, varem rebrer la agradosa visita de dos antichs amichs y companys de causa, l' enginyer N' Emili Buxó y 'l metje en Narcís Fuster y Domingo, que sabedors de la nostra excursió, venían á donarnos desde Ripollet una encaixada de má. Ocupacions ineludibles se 'ns los enportaban als pochs minuts d' estar entra nosaltres, no sens que avans nos fessin fer prometensa de passar á Ripollet quant menos lo que 'ns restés de tarde.

Y forsa agreujats de veure'ns privats de sa companyia y de sa inteligencia, que á ben segur hauria sigut ben profitosa, seguirem en la nostra tasca.

Per tot, bocassas obertas al viu de la roca, que tant bon punt nos convidan á entrarhi, impenetrables parets de pedra y terra 'ns aturan lo pas; per tot esquerdas fondossisimas, sí, pero que sols permeten que hi entri la vista ab l' ajuda de la llum del magnesi aplicat á la sonda, ó que s' hi rebeji 'l fum de l' erba encesa que hi llensem, anant á surtir triomfalment per altres forats distants alguns metres, com fentnos momarotas y burlantse de la nostra impotencia. ¡Bonichs sopluigs pel pobre pastor sobtat per la tempestat, excelents punts de defensa pel conill perseguit per lo cassador que fins de la fura podrá escabullirse per mil indserts!..... Nosaltres nós haviam de plegar de brassos davant de la estretor ó de la curtedat del pas que intentabam seguir, podiam donar la excursió á las renomenadas covas per termenada y baixar turó avall, despedintnos al ser á Moncada de la nostra amable companyía.

Una mica retrassats de la hora convinguda, arribabam en Font y jo á la xamosa vila de Ripallet, dirigintnos de dret á casa de 'n Fuster. Allí tinguerem la sort de fer coneixense ab don Joan Buxó, alcalde de la vila, germá de n' Emili, al qui ja se 'n havia endut lo tren una pila d' horas lluny.

¿A que relatarte estimat llegidor de LA VEU DEL VALLÉS, la franca expansió que regná entre nosaltres, las atencions de que forem objecte fins á la sortida del tren, per part de nostres consocis del *Centre Excursionista de Catalunya*? ¿No 'ls coneixes be prou á ells? ¿No 't figuras qui som, com pensem y que volem nosaltres? Me sembla que seria sobrer tot quant jo sapigués expresarte.

Granollers, Janer de 1897.

J. MASPONS Y CAMARASA.

Lo cant del Obrer

LEMA:
¡Gloria al traball
qu' es la noblesa
del home honrat!
CONRAT ROURE.

—

Aymant la patria y traball
emblema de gran fatiga,
la feyna te per amiga
l' obrer qu' empunya lo mall;
siga ferro ó be boscall
ho contempla ab ver amor,
y sens mancarli valor,
canta per dintre 'ls tallers
al costat de bons feyners
lo cant que naix en son cor.

—

La Veu del Vallès, 24/1/1897, p. 3 / Col·lecció de premsa i butlletins / Arxiu Municipal de Granollers

«Obrer soch y catalá;
los brassos ja cansats tinch,
y á tota feyna m' avinch
mentres pugui traballá;
tots mos afanys sens pará
donch, mentres ho vulga Deu
posant mas forsas arréu,
sempre lluyto sens descans,
ab duricias á las mans
qu' es l' honra que te més preu.

—

Es vida de pler y pau
la vida del home honrat,
que dintre 'l taller tancat
del traball, sols és esclau;
lo seu goig jamay descau
cumplint sempre son deber,
demostrant com bon feyner
entre mitj de sa pobresa,
que no hi há major riquesa
que lo jornal del obrer.

—

A sérs, fills del sant traball
avuy dech la meva vida,
qu' agrahit de plers sens mida
jo tinch en ells mon mirall;
la rella, aixada y 'l mall
me deixaren per senyera,
ab devoció verdadera
jo sostinch ab gran amor,
que mentres tinga jo cor
no 'm mouré de sa bandera.

—

Igual cami á tots mos fills
jo ensenyo de nit y dia,
que la millor alegría
és aparta'ls dels perills;
que sigan bons y sencills
és desitj de tot bon pare,
qu' aymant la patria y la mare
y traballant ab anhel,
tindrán la gloria del cel
que la lley de l' honra ampara.

—

Ab lo sou de mos afanys
á l' esposa y fills sostinch
y al sacrifici m' avinch
que pugan durme los anys;
content de mos pobres guanys
visch entre mitj del vassall,
sens deixar la massa ó mall
qu' ab forsa mon brás empunya,
cridant:—¡Visca Catalunya,
la familia y 'l traball!

† M. Gardó Ferrer.

CRÓNICA

Lo dimars conforme ja diguerem tingué lloch en lo local de la escola pública de noys, una reunió de vehins á fí de procurar los medis mes convenients pera evitar la mendicitat pública.

En la mateixa reunió s' acordá cridar de nou á tots los vehins pera un' altre reunió que tindrá lloch avuy á las once del matí en lo mateix local, á fí de acabar de resoldre dit assumpto.

La poesía que avuy insertém nos l' ha deixada un entussiasta del malaguanyat corista, qui la guarda autógrafa y tal volta inédita.

Aixís creu La Veu del Vallès pagar tribut á sa memcria puig que tot just fá un any que tinguerem la satisfacció de tenirlo entre nosaltres, quant la mort crudel l' ha separat d' aquest mon, deixant una vida plena d' honradesa digne de imitar.

Lo poesía original d' ell lo retrata per enter als ulls dels que no 'l conegueren. (D. E. P.)

Moltas son las personas de fora de la vila que no reben lo periódich, lo que posém en coneixement del Sr. Director de Correus, puig la culpa no es nostra.

¿Serém atesos? Es lo prech número dos.

La festa que cada any la Germandat de Sant Sebastiá d' aquesta vila dedica en honor del seu patró, s' ha vist en lo present molt animada.

Segons s' ens ha dit, demá dilluns se comensará á arreglar lo tros del carrer del Mitjdía, comprés entre lo carrer del Padró y Nou, anomenat vulgarment pujada de ca 'n Martorell.

S' ha inaugurat en nostre Universitat, una série de conferencias sobre la *Literatura Catalana*, á cárrech del Doctor D. Antoni Rubió y Lluch, catedrátich de la Facultat de Filosofía y Lletras de la mateixa.

La concurrencia que hi assisteix es numerosa, lo que proba que no será envá l' esfors

La Veu del Vallès, 24/1/1897, p. 4 / Col·lecció de premsa i butlletins / Arxiu Municipal de Granollers

de nostre distingit amich en pró del moviment intelectual de Catalunya.

A las moltas felicitacions que ha rebut per son patriotisme unim la nostra.

Santa Perpétua.— Lo digne Diputat á Corts per aquest districte D. Timoteo Bustillo, enviá una cantitat al Sr. Alcalde perqué en lo día dels Reys la repartís entre las personas mes necesitadas d' aquesta població.

La Germandat de Sant Sebastiá celebrá lo día vint del corrent la festa del seu Sant Patró, ab professó y ab lo concurs de la orquesta "La Nova Armonía" de la Capital. Dita orquesta fou contractada pera tocar en los balls que tingueren lloch en lo Saló de casa Joan Solé.

Rubí.— Ha mort en aquesta vila una dona anomenada Rosa Puig y Font, que tenía al morí 104 anys, 4 mesos y 4 días, y deixa tres fills de 80 anys, 75 y 67 respectivament y á més 18 nets y 36 bisnets; durant sa vida molt treballosa había gosat constantment de bona salut.

La festa dels Tres toms, s' ha vist enguany molt animada.

Sembla que l' Ajuntament d' aquesta vila, anunciará dintre de poch la subasta pera 'l servey de iluminació eléctrica de la mateixa per un período de 10 anys.

Se confía que dintre de poch se firmará la escriptura de la possesió de 300 plomas d' aygua potable per aumentar lo caudal de la mina titulada "La Inesperada".

Los treballadors d'aquesta localitat aquest any donan mostras de gran activitat en la replantació de las vinyas que estaban filoxeradas.

Sardanyola.—Lo moviment parroquial durant l'any passat es lo següent: Naixaments, 12 homes y 14 donas. Defuncions, 9 homes y 8 donas. Matrimonis, 6.

Mollet. — Durant la nit del 15 al 16 del corrent 's cometé un robo sacrílech al vehí poble de Martorellas. Lo *caco* ó *cacoe* s' apoderaren de tot lo que 'ls feu més goig. A més d' esser aus de rapinya deuhen esser acuátichs, dat que aquella nit plogué molt.

Lo día de Sant Antoni no hi hagué benedicció á causa de la pluja y no haver manat animals á la plassa, ahont 's practica aquell acte religiós. De conseqüent no hi hagueren los *tres toms*. Lo forner Joan Camp portá á la iglesia cocas, las que benehidas, vengué ab prontitut á deu céntims una. Se creu que tant las personas com los animals que 'n menjan disfrutarán salut tot l' any.

La costum que hi havía en tal diada, que los administradors del Sant 'n repartían á cada casa més ó ménos segons lo blat ó diners que havía donat durant l' any; la de que los vehins davan un peu, barra, butifarra, etc. del tocino que havent estat malalt creyan s' havía curat per la intercessió de Sant Antoni y lo administrador al sortir de missa primera, de la Festa després de la entrega, ho entregava al més dihent: han passat á la llista de las perdudas. Are, encara hi há devoció com ho acredita que 's reculliren passat de 50 ciris y unas quantas pessetas durant la primera missa y l' ofici.

VARIETATS

LO NÚMERO 18 Y NAPOLEON

Son molt curiosissims los datos que un doctor polonés, estampa en un recent follet sobre la intervenció del número 18 en la vida de «Napoleon, I.«

Creu lo doctor que totas las particularitats que ab dit número se notan en la historia de Napoleon Buonaparte, la *quiromancia* las fá derivar del fet de ser 18 las lletras que intervenen al nom de «Napoleon Buonaparte.«

Han sigut notadas per aquell com grans épocas que contribuyexen á la elecció del primer cónsul lo 18 brumari, lo 18 fructidor, lo 18 floreal, lo 18 messidor de 1798, dia de la presa de Alexandria.

La Veu del Vallès, 24/1/1897, p. 5 / Col·lecció de premsa i butlletins / Arxiu Municipal de Granollers

Lo 18 de 1800 fou proclamat ab desprecí de 'ls drets de Lluis XVIII.

Lo 18 d' Agost fou la batalla de Leipsich y en la mateixa fetxa de Juny la de Waterloo.

Quant Napoleon senyalá lo 15 d' Agost pera celebrar son Sant, ja se sabia que tres días després era en Santa Elena.

En lo día 18 fou quant arribá á la vista de la isla.

La proposició de lord Holland en son favor, fou rebutjada en un dia 18.

Lo reinat de branca segona dels Borbons, ha durat 18 anys; y la tornada del navot del emperador ha tingut lloch en l' últim d' aquestos 18 anys.

SECCIO AGRICOLA

Janer

Conreu dels camps.—Se procurará que en tot est mes quedin fangadas ó llauradas totas las terras que han de prepararse per la sembra dels cánems y altres fruyts primerenchs; pues que de retardarse, se esposa lo cultivador á que las glassadas tan útilas per agermanarlas, no tinguin suficient temps per conseguirlo.

Respecte al fangar ó llaurar las terras, deu ferse present als agricultors, que encar de ser recomendables algunas aradas de nova invenció per lo cultiu de ellas, cap reuneix las condicions per sustituir á la fanga, aixi per deixar las expressadas ben preparadas, máxim si son de regadiu, quedant planas per correr en ellas l' aygua, com també que al girarlas de sota á sobre, las hervas y arrels de las plantas anteriors, y llavors, van á son fondo sens poguer sortir, servint las dos primeras en algo de abono, debentse anyadir que en est país están arrendadas las terras de regadiu en petitas fraccions, y baix est concepte las anteditas aradas no podrian traballar en ellas ab desahogo, y al mateix temps que ab lo rigor dels frets y las humitats que aquestos conservan sobre las terras, no sabrian los cultivadors de ellas en qué ocuparse, si no hi hagués lo medi de traballarlas ab la fanga.

Vinya.—Se podan en los paissos templats ahont no hi ha perill de glassadas tardanas; convé tenir present que las vinyas vellas, y las que han de quedar ab brocadas llargas, dehuen podarse molt més aviat que las joves y las de brocada curta. Es temps de plantar los sarments; pero ab la integencia que aixís com antes se plantavan del país, ara á tenor de la invasió filoxérica, deu aconsellarse que sian americans, de las classes que la práctica hagi ensenyat que resultin més adaptables á la calitat de la terra en que se ha de efectuar la plantació, sent requisit indispensable el de posarlos alguns dias en l' aygua abans de plantarlos procurant al verificarlo, entonegarlos ab terra ben esmenussada, per la major segurelat del bon éxit de la plantació, y tenint cuidado de abonarlos, á fi de que lo any següent estigan en disposició de poderse empeltar. Antes de plantarse los antedits ceps americans convé que la terra estiguia ben esponjada, per lo cual es molt útil remourerla ab una arada de desfondo de las que com ensenyansa per los agricultors, tan laudablement lo Institut Catalá de Sant Isidro va reunir en concurs que al efecte se celebrá en los terrenos próxims á la Granja Escola Experimental de Barcelona, en lo mes de Octubre del any 1892.

Arbres.—Continúa la transplantació, tenint en compte lo que sobre de ella se dirá en lo mes de Desembre, respecte no haver tanta necessitat de regarlos si venen plantats del principi del hivern.

Hortas.—Se sembra grana de col de capdell, escarola, enciam y ápit primerench, y en tendas, tomátechs, pebrots y albergínias. Al descubert se sembran safranorias, alls, porros, cols de capdell y borratxona, xicoyras, espinachs, rabes y pésols tirabechs. Deu advirtirse que per las sembras de hortalisas se parteix del clima de Barcelona; en los paissos que sian més frets deu retardarse la plantació segons lo que se comprengui.

Jardineria—Se sembran los piretums de totas classes, y totas las variatats de santauvas, y las llavors de prado, bola de neu, gloriolsis, cascalls, rusellas, marduixus y marduixins, lobelias de totas classes, y en tenda ó terrinas, adintre de chasis, se sembran los eucaliptos, dracenas y toda clase de enredaderas. Es també la millor época de multiplicar lo sedum y crespinell, las fastucas y 'ls isolepis, per tenirlo disponible al Abril y Maig per l' adorno dels grupos dels jardins durant tot lo any.

Es lo millor temps de plantar los esqueixos de clavellinas, rosers, marialluisa, xeringuillas y tota clase de arbustos de fulla caduca. multiplicar los malabars, las motas

La Veu del Vallès, 24/1/1897, p. 6 / Col·lecció de premsa i butlletins / Arxiu Municipal de Granollers

grans desfiolarlas, y de aquet modo en la florida, que es l' Octubre y Novembre, donan unas flors molt més grans y dura més lo temps de la florida. En aquest mes y en Febrer es lo temps de transplantar ó multiplicar las peonías herbóreas y herbáceas, y aquestas son unas plantas que no tenen necessitat de tocarlas encara que passin molts anys.

Mercat de Granollers, 21 de Janer.

Tot lo dia ha estat ploguent, á estonas bastant fort, y per lo tant lo mercat casi be no ha pogut celebrarse. Aprofitaren no obstant alguns de lo poch que s' ha venut á la plase de la Corona.

Patata blanca, 14 rals quintá; vermella, 16; blat xeixa, 17 ptas. cuartera; blat de moro, 10.

Apesar del cual temps, la concurrencia de pajesos y marmanyers, era bastant nombrosa, de manera que obligant la pluja á retirar lo bertiar y la mercaderia de las respectivas plasas, moltas transacions s' ha efectuat á dintre 'ls hostals y cafès.

Firas desde 'l dia 18 al 24 del corrent

Dia 25.—St. Martí de Torrellas y St. Pol de Mar.

Dia 28.—Bancal.

Festas majors desde 'l dia 25 al 31 del corrent.

Dia 25.—Sta. Maria de Palautordera y Torrellas.

Santoral de la Setmana

Dillúns 25.—La Com. de St. Pau ap., St. Proget b. mr. y Sta. Elvira vg y mr.

Quart men. á 84'56 m. nit, en Escorpió

Dimárs 26.—St. Policarpo b. y mr., Sta. Paula vda. y St. Alberich abat.

Dimeceres 27.—St. Joan Crisóstomo b. y dr. y St. Mer abat de Banyolas.

Dijous 28.—St. Juliá de Cuenca y St. Cirilo bb. y cfs.

Divendres 29.—St. Francisco de Sales dr. y St. Valeri b. y cfs.

Dissapte 30.—Stas. Martina vg. mr. y Aldegundis vg.

Diumenge 31.—St. Pere Nolasco cf. y fdr.—*Absolució general en la Mercè de Barcelona.*

SOLUCIONS AL TRENCA CLOSCAS ANTERIOR

Geroglifich.—Per dens grossas los ases.

Xarada.—Cardona.

Tarjeta.—Anselm Clavé, Joan Prim.

Conversa.—Rosa.

TRENCA-CLOSCAS

TARJETA

Carme Rabaix y Ralet

Formar ab aquestas lletras lo títol de dos tragedias catalanas.

CORNELÍ.

XARADA

Prima dos sols en el Africa
las trovareu per llevor,
mes *prima tres* de la industria
sol ser important factor;
si bé *dos quatre* á vegadas
ho solen las ratas deixar,
lo *tot* la falta á molts homes
que aspiran poder gobernar.

PURITANI.

GEROGLIFICH

X

CO KKKK

R UUU

ROIG.

CORRESPONDENCIA

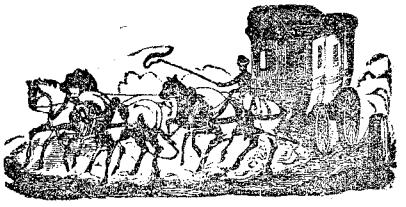

E. B., *Lleyda.*—I. Mistos de *Mollet.*—Corneli.—Roig.—R. B. *Sabadell.*—V. M. M.—V. Agustinet.—R. Arebir y L. *Creu-alta.*—F. C. *Granollers.*—V. P. F. *Mollet.*—B. *Santa Perpetua.*—Ripolletench.—J. L. y Puritani.

Anirá, Gracias. Constancia.

LO DIRECTOR.

Imprempta de M. Ribera, Sant Domingo, 34.-Sabadell.

La Veu del Vallès, 24/1/1897, p. 7 / Col·lecció de premsa i butlletins / Arxiu Municipal de Granollers

ANUNCIS

LA VEU DEL VALLÈS

PREUS DE ANUNCIS

	Per 1 any	Per 1 trimestre
1/8 plana	30 ptas.	10 ptas.
1/4 „	50 „	15 „
1/2 „	85 „	25 „
3/4 „	125 „	35 „
1 „	160 „	45 „

Además los senyors anunciants tenen dret á un número del periódich per cada octau de plana de que consti l' anunci y durant lo temps que aqueix surti. També 's fan preus convencionals segón la clase y objecte de l' anunci.

GUANO SUPERIOR

Dipósit Central, Joan Roviralta (a) Joanet del Gireula.—Carrer del Calvari, 77.

RIPOLLET

FUNERARIA

LA SEPULCRAL

La sin rival en economía y buen servicio.

Diligencias gratis

— DE —

IGNACIO PUIGMARTÍ

Administracion y taller CARRETAS, 54 ‖ *Sucursal* GERONA, 85

ENTIERROS Y TRASLADOS DE RESTOS Á TODOS PUNTOS.—EXPORTACION Á PROVINCIAS

BARCELONA

GRAN MAGATSEM DE FILATS

— D' —

ESTAM Y LLANA

DEL SENYOR

Ramón Trasserra

especialitat en Chals, Mocadors d' abrich, Nubes, etc.

AL POR MAJOR GRAN BARATURA

Carrer de Basea, 31,--1.er

BARCELONA

TALLERS DE IMPREMPTA

LITOGRAFIA Y ENCUADERNACIONS

— DE —

MAGÍ RIBERA

Sant Domingo, 34.-Sabadell

TELÉFONO 159

TRABALLS COMERCIALS

FÁBRICA DE PLEGADORS D' CARTRÓ

Á PREUS FABULOSAMENT BARATOS

PRONTITUT Y ECONOMÍA

La Veu del Vallès, 24/1/1897, p. 8 / Col·lecció de premsa i butlletins / Arxiu Municipal de Granollers